

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie ukaranego **A. S. z art. 66 k.w.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 25 września 2025 r.

sygnalizacji skazanego istnienia podstaw do wznowienia z urzędu

postępowania w przedmiocie właściwości sądu do rozpoznania zażalenia na

zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

zakończonych postanowieniem Sądu Najwyższego

z dnia 20 września 2024 r., IV KZ 31/24,

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. *a contrario*

postanowił

stwierdzić niedopuszczalność wznowienia z urzędu postępowania.

UZASADNIENIE

W dniu 31 lipca 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynęło pismo skazanego A.S. zatytułowane wniosek o wznowienie postępowania o sygn. IV KZ 31/24. Skazany „domagał się w nim wznowienia postępowania zakończonych prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2024 r., IV KZ 31/24”. Powołał się przy tym na istnienie bezwzględnej podstawy odwoławczej w postaci rozpoznania tej sprawy przez SSN Małgorzatę Wąsek-Wiaderek, która w jego ocenie nie daje gwarancji bezstronności i niezależności z uwagi na jej powołanie na urząd sędziego w procedurze z udziałem Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej ustawą z dnia 2017 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Podniesiona we wniosku skazanego okoliczność ma charakter uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 k.p.k. W związku z tym, że stwierdzenie tego rodzaju uchybienia stanowi podstawę wznowienia postępowania z urzędu, złożony przez skazanego wniosek został potraktowany jak sygnalizacja wystąpienia podstawy do wznowienia postępowania z urzędu.

Złożona sygnalizacja jest niedopuszczalna, z uwagi na niedopuszczalność wznowienia postępowania w przedmiocie zbadania właściwości sądu do rozpoznania zażalenia na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

Zgodnie z art. 540 § 1, art. 540a, art. 540b k.p.k. przedmiotem wznowienia jest postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem. Rozumiane jest ono jako orzeczenie rozstrzygające o odpowiedzialności karnej, a także orzeczenie, w którym prawomocnie rozstrzygnięto o przedmiocie procesu, w tym o dopuszczalności procedowania w tej materii. Takiego charakteru nie mają natomiast orzeczenia rozstrzygające właściwość sądu. Mają one bowiem charakter incydentalny i nie rozstrzygają przedmiotu postępowania.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]